

ordenens punkt 84), hævdede de østeuropæiske lande, at folkeretskommissionen i sit konventionsudkast om traktatretten netop havde ladet dette spørgsmål stå åbent, for at særudvalget kunne behandle det.

Debatten afsluttedes med fremlæggelse af et *resolutionsforslag*, der blev fremsat af 30 latinamerikanske, afro-asiatiske og kommunistiske lande, og som gennemgik flere ændringer for at opnå så bred enighed som mulig. Ifølge resolutionen indkalder Generalforsamlingen særudvalget til en ny samling i Genève i 1967, hvorunder særudvalget skal *færdiggøre formuleringen* af principperne vedrørende ikke-magtanvendelse, staternes pligt til samarbejde, folkenes ligeberettigelse og selvbestemmelse samt staternes pligt til at opfylde indgåede forpligtelser. Desuden skulle særudvalget søge at *udvide den opnåede enighed* vedrørende fredelig bilæggelse af tvister og staternes suveræne lighed samt *overveje forslag* om ikke-indblanding med henblik på at udvide den enighed, der allerede er kommet til udtryk i res. 2131 (XX). Endelig opfordres særudvalget til at afgive *en omfattende beretning til 22. samling indeholdende et deklarationsudkast vedrørende de 7 principper*.

De vestlige lande fandt det ganske utilfredsstillende, at særudvalget alene fik bemyndigelse til at søge ikke-indblydelsesdeklarationen (res. 2131 (XX)) udvidet, hvorfor der fra vestlig side fremsattes et ændringsforslag, der opfordrede særudvalget til at færdiggøre formuleringen af det pågældende princip på basis af den omtalte resolution og med henblik på at udvide enigheden om princippet folkeretlige indhold. Dette ændringsforslag blev imidlertid forkastet med 18 stemmer for (de fleste vestlige lande, herunder Danmark og Norge), 54 imod, medens 12 afstod (bl. a. Sverige og Finland).

Et andet problem var afstemningsproceduren i særudvalget, idet de vestlige lande fortsat ikke ville opgive kravet om „consensus“, d. v. s. fuld enighed om formuleringen af principperne, medens man først og fremmest fra afro-asiatisk side ikke ønskede særudvalget lagt i „enstemmighedens spændetrøje“. Resultatet af drøftelserne om dette spørgsmål blev genindsættelse af den præambulære procedureparagraf fra res. 2103 A (XX), hvorefter Generalforsamlin-

gen erklærer sig overbevist om betydningen af bestræbelserne på fortsat at opnå almindelig enighed under behandlingen af de 7 principper.

Resolutionen som helhed blev vedtaget i *udvalget* med 83 stemmer imod nul, medens USA og Frankrig undlod at stemme. *Plenarforsamlingen* godkendte den 12. december den vedtagne resolution (res. 2181) med samme stemmemønster.

B. 6. udvalg behandlede ganske kort det *nederlandske* forslag om etablering af et permanent „fact-finding“-organ, d. v. s. et fast FN-organ, der skulle finde frem til internationale tvisters faktiske omstændigheder. Medens de kommunistiske lande fandt et sådant organ overflødigt og muligvis pagtstridigt, udtrykte de fleste øvrige talere principiel velvilje over for tanken om en forbedring af „fact finding“-metoder; mange ville dog foretrække anvendelse af ad hoc-organer med specialkendskab i vedkommende strid, og andre pegede på det allerede eksisterende, omend uprøvede „fact finding“-maskineri, der blev oprettet ved res. 268 D (III).

Resultatet af debatten blev vedtagelsen af en procedureresolution, hvorefter spørgsmålet henvises til 22. samling og medlemsstaterne (atter) opfordres til at fremsætte deres bemærkninger inden 1. august 1967. Såvel udvalget som plenarforsamlingen vedtog enstemmigt resolutionen (res. 2182).

6. udvalgs beretning: A/6547.

Progressiv udvikling af den internationale handelsret.

(Dagsordenens punkt 88).

6. udvalg behandlede på 9 møder den 2. og 5.-9. december ovennævnte spørgsmål, som var blevet rejst af Ungarn under 20. samling. Drøftelserne fandt sted på grundlag af generalsekretærens beretning i sagen (A/6396).

Generalsekretæren havde til udarbejdelsen af beretningen modtaget bistand fra 6 eksperter fra forskellige retssystemer og konsulteret visse FN-organer, først og fremmest UNCTAD, samt andre organisationer, der beskæftigede sig med handelsretlige problemer. Beretningen indeholdt en analyse af de områder, som den internationale